

هوالبهی - ای بندۀ مبتهل متضرع به ملکوت ابهی در این...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۱۲۸

هوالبهی

ای بندۀ مبتهل متضرع به ملکوت ابهی در این صبح بقا که انوار ملکوت نئی ممالک غیب و شهود را غرق انوار نموده و فیض اعظم عوالم وجود را احاطه فرموده شمس حقیقت از اوج اعظم در دائره نصف النهار اشراق فرمود و چنان فیض و شعاعی مبدول داشت که غیب امکان را به حرکت شوقیه آورد. شجر و حجر و مدر به شور و شغف آمدند بحر و برّ مزین و مبهج گردید بحور محل آثار قوت ظهور شد هواء محل طلوع و پرواز اجسام ثقال گشت جبال عظیم بر صحاری و تلال و قفار دویدن گرفت و شرق و غرب آواز رازیکدیگر شنیدن یافت صنایع و بدایع چون بحر به موج آمد و حقائق و دقائق اسرار طبیعت معتدله تامه اشیاء اوج یافت. باری این آثار ظهور آن نیر اعظم است در نقطه خاک دیگر ملاحظه نما که چه آثار باهره در قلوب و افکار حاصل است. ع ع

ORIGINAL

AUDIO